

daktion til 3die Behandling. Det ærede Medlem mente i øvrigt, at det vilde være urimeligt, at de Ejendomme, som f. Eks. Københavns Kommune ejer ude i Brøndshøj og Utterslev, skulde kunne slippe for at svare Ejendomsskyld, ved at Kommunen lader være med at drive dem som Landbrug men lader dem henligge uden Anvendelse. Dertil er at sige, at hvis de ikke ved at drives kunne give et saadant Udbytte, at de kunne bære en Afgift af $\frac{3}{4}$ pCt., vil man naturligvis lade dem ligge; det er klart. I saa Tilfælde kan det Landbrug, der drives paa dem, heller ikke være overmaade meget værd. At gaa ud fra, at man, fordi der ude i Brøndshøj et Sted er blevet betalt 6 Kr. pr. Kvadratalen Jord, tør vurdere Hundreder af Tdr. Land til samme Pris, er dog vel i øvrigt noget overdrevet. I det hele taget turde det være paa sin Plads at minde om, at de Værdier, hvorefter Arealer, der ligge i Københavns Nærhed, peregnes til at repræsentere Millioner og atter Millioner, kun eksistere paa Papiret. Og hvis en Ejendom, der tilhører Kommunen, skulde blive vurderet til en saa eksorbitant Pris, at Udbyttet ikke en Gang kan dække den Byrde, der bliver lagt paa den, naar den benyttes til Landbrug, indser jeg ikke, der er noget andet at gøre for Kommunen end at holde op med at drive den og lade den ligge hen som Fæled. — Iøvrigt er der, saa vidt jeg ved, ikke fremkommet Udtalelser, som give mig Anledning til yderligere Bemærkninger, og jeg skal derfor indskrænke mig hertil.

Dalsgaard: Den højtærede Finansminister røste min formelle Advokatdygtighed i meget høje Toner, hvad jeg naturligvis er ham taknemlig for. Den var helt paa Højde med en Holbergske Prokurators, sagde den højtærede Minister. Jeg skal dog ikke opholde mig ved denne Sag, den har jo ikke megen Interesse for det høje Ting. Jeg skal heller ikke komme ind paa at undersøge, om der muligvis skulde kunne findes Holbergske Forbilleder for den højtærede Finansministers Optræden, men kun sige, at det glæder mig særdeles, at den højtærede Finansminister i Virkeligheden erkendte, at det var mig, der havde Ret i min Forstaaelse af den kongelige Resolution af 5te Januar 1842, og derfor maa den højtærede Finansminister jo kunne forstaa, at jeg i hvert Tilfælde ikke blev „forstenet“ over den Argumentation, han nu fremkom med.

Da det nu fremgaar af Udvalgets Forhandling, at det var den Opfattelse, som

den højtærede Finansminister har haft af den kongelige Resolution af 5te Januar 1842, der foranledigede, at de øvrige Medlemmer i Udvalget frafaldt Ændringen om den $\frac{1}{4}$ Aars Bygningsafgift, og da det forekommer mig, at det nu maa være godtgjort, at den højtærede Minister ikke havde Ret i denne sin Opfattelse, og da det i al Fald er noget, som let kan godtgøres, hvordan Administrationen har forstaaet dette Spørgsmaal, — det kommer jo frem ved Forandringen af Bygningsafgiften ved Ombygninger af Ejendomme og ogsaa ved nyopførte Bygninger, hvad der er Administrationens Opfattelse af „det sidst forløbne Halvaar“ — saa er det mit Ønske nu at tage Ændringsforslagene om dette Spørgsmaal tilbage, for at Sagen paa ny kan blive undersøgt og overvejet mellem 2den og 3die Behandling; men jeg har ikke faaet talt med det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen), som er Medforslagsstiller derom; men hvis ikke det ærede Medlem for Hurup derimod gør nogen Indvending (N. Andersen: Nej), saa tager jeg altsaa paa Medforslagsstilleres og egne Vegne vore Forslag til §§ 14 og 15 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 28 og 30 til §§ 14 og 15, ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold.) De ere da bortfaldne.

Dalsgaard: I Henhold til de Udtalelser, jeg i Gaar fremsatte, og i Henhold til dem, der ere komne fra den ærede Finansminister og den ærede Ordfører, om at de finde, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Besætning og Inventarium m. v. bør medtages ved Ejendommenes Vurdering til Ejendomsskyld, bør undergives en ny grundig og alvorlig Overvejelse mellem anden og tredje Behandling, skal jeg ogsaa tage vore Forslag herom samt om Forhøjelsen af Ejendomsskylden tilbage; det er Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 og Nr. 8 til § 3. Den ærede Ministers Udtalelser vare jo vel neppe nok saa lovende i Dag som i Gaar, men jeg vil desuagtet tillade mig at haabe det bedste, og da den ærede Ordfører i Gaar udtalte, at Grunden til, at Flertallet i Skatteudvalget ikke havde sluttet sig til vort Forslag, var den, at man gik ud fra, at der saa skulde en forholdsvis Forhøjelse af Pro-millen til, hvilket jeg i Gaar godtgjorde ikke behøves, saa forekommer det mig, at det yderligere støtter Haabet om, at Flertallet i Udvalget inden 3die Behandling vil slutte sig til vort